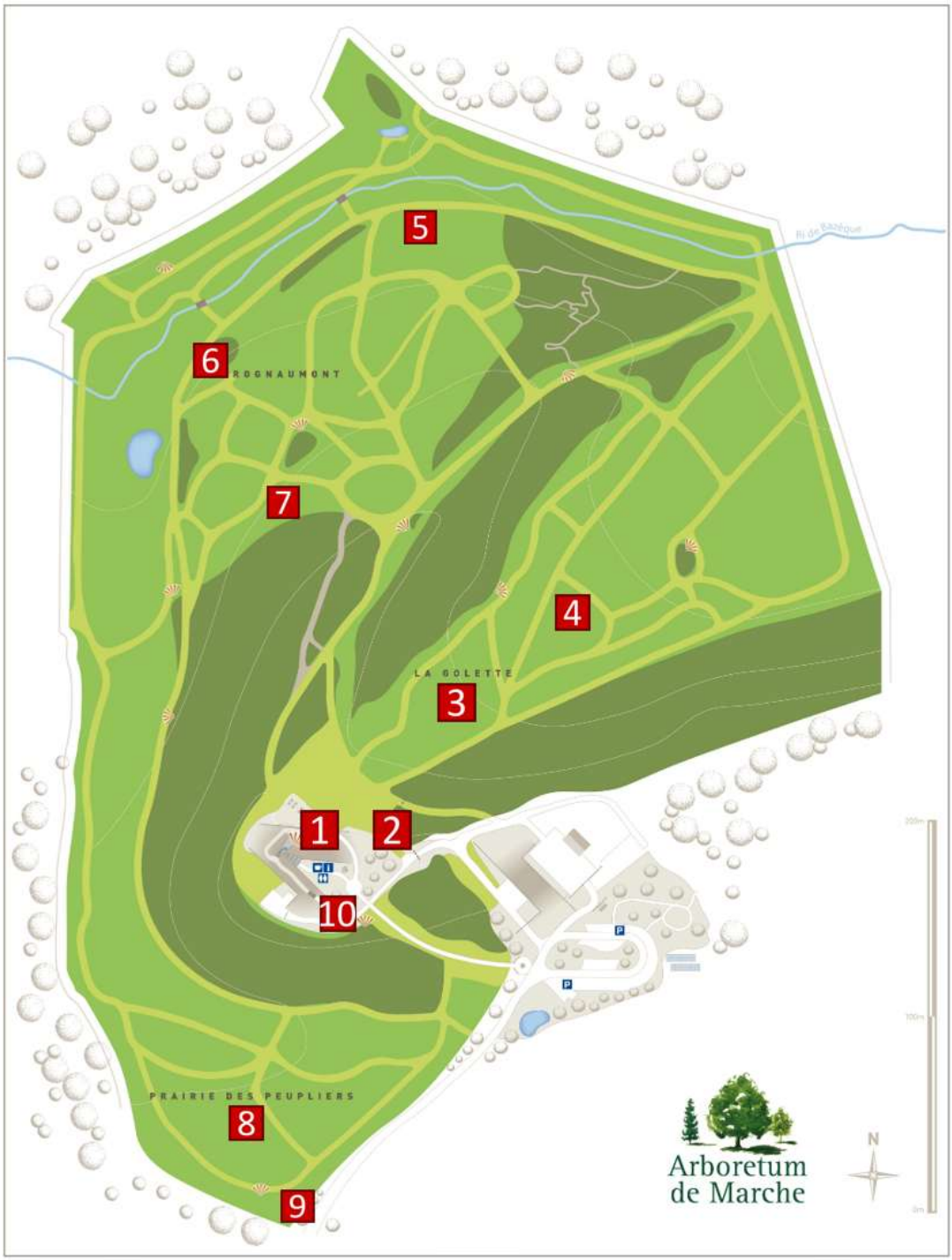
Arboretum de Marche

Beste bezoeker,

Vandaag sluiten we het bezoekersseizoen alweer af en er valt nog veel te ontdekken. De herfstverkleuring natuurlijk en verschillende vruchten: de planten tonen ons hoe divers ze zijn en soms zit dat in kleine details. Doorheen de seizoenen nemen we jullie graag mee op pad om kennis te maken met verrassende planten en hun aparte vormen, geuren, kleuren en texturen. Gebruik je vijf zintuigen om de natuur in te duiken en laat het zeker een uitnodiging zijn om ons weer te bezoeken in de komende seizoenen. We kijken er alvast naar uit jullie volgend jaar terug te zien.

Haal het meeste uit je wandeling door de 10 bezienswaardigheden te bezoeken. Op onderstaande kaart vind je hun locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten en plaatsen gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Veel ontdekkingsplezier! Indien nodig zijn we bereikbaar via **+32 490 46 05 09**.

1: Uitkijkpunt vanop het dak: Vanaf dit uitkijkpunt kan je het panorama van de Famenne bewonderen. Je staat hier op de top van een lang kalksteenmassief (de zogenaamde Calestienne) dat uitkijkt over een depressie die is uitgesleten in de schistlagen van de Famenne. Deze rotsen werden in de loop der tijd (gedurende 350 miljoen jaar) uitgesleten en vervolgens weggespoeld, waardoor de typische valleien van de Famenne ontstonden.

2: *Carpinus japonica* : Uit de naam kan je afleiden dat deze Haagbeuk uit Japan afkomstig is. Hij draagt prachtige vruchtkatjes met dicht opeengepakte, lichtgroene schutblaadjes waardoor ze doen denken aan hopbellen. Het slanke, donkergroene blad is vrij lang voor Haagbeuk en heeft 20 tot 24 paar geprononceerde nerven waardoor het bladmoes tussen de nerven een beetje bol staat. De takken groeien breed uit. De schors pelt af in kleine, dunne schubben.

3: *Acer campestre* 'William Caldwell' : De Veldesdoorn groeit van nature in open gebieden, open plekken in bossen en langsheen velden. Hij komt voor in een groot deel van Europa op plaatsen met kalkrijke grond (achter jullie is een mooie meerstammige Veldesdoorn te zien). De cultivar 'William Caldwell' werd in 1976 in Engeland geselecteerd en valt op door zijn flamboyante kleuren vanaf het begin van de herfst. In tegenstelling tot de klassieke Veldesdoorn, die breed uitgroeit, heeft deze selectie een zeer smalle habitus waardoor hij ook geschikt is voor kleinere tuinen. In het voorjaar onderscheidt hij zich door zijn donkergroene blad, wat een opvallend contrast vormt met de andere variëteiten van de Veldesdoorn, die in de lente een meer satijngroen blad hebben.

4: *Prunus* 'Collingwood Ingram' : Zoals veel planten in onze nog prille collectie gaat het hier om een klein exemplaar maar de herfstverkleuring is alvast prachtig. De cultivar 'Collingwood Ingram' is een zaailing van *Prunus* 'Kursar', een populaire kruising van de vermaarde kerselaarverzamelaar Collingwood Ingram. De Engelsman C. Ingram (1880-1981) werd een wereldexpert op het gebied van Japanse kerselaars. Hij introduceerde ongeveer vijftig Japanse variëteiten in Europa en was de eerste ter wereld die kerselaars kunstmatig begon te kruisen om eigen selecties te maken. In 1979 bezocht Ingram voor de allerlaatste keer zijn vrienden Jelena en Robert De Belder op hun landgoed Hemelrijk in Essen. Robert De Belder had een aantal zaailingen van *Prunus* 'Kursar' opgekweekt en vroeg aan C. Ingram om er de mooiste uit te kiezen met de wens die naar hem te mogen noemen. Deze ietwat vaasvormige cultivar wordt 6 tot 8 meter hoog en bloeit met opvallende, donkerroze bloemen nog voor het bronskleurige blad verschijnt.

5: *Acer sieboldianum* : Deze kleine Esdoorn groeit van nature in bergbossen in Japan. Zijn botanische naam verwijst naar Philipp von Siebold, een groot natuuronderzoeker en ontdekkingsreiziger van Beierse afkomst. In de jaren 1800 verkende hij uitgebreid de flora van Japan. Het handvormig gelobde blad heeft een dubbelgezaagde bladrand en verkleurt elk jaar opnieuw prachtig in de herfst. Hij loopt minder makkelijk vorstschade op dan *Acer palmatum* waar hij nauw mee verwant is.

6: *Crataegus* x *grignonensis* : De twee meest voorkomende inheemse meidoornsoorten - de Eenstijlige meidoorn (*C. monogyna*) en de Tweestijlige meidoorn (*C. laevigata*) komen hier in het Arboretum van nature veel voor. Dit inspireerde ons om een échte Meidoorncollectie te starten. Dit boompje is vermoedelijk een kruising van *Crataegus mexicana* met *C. monogyna*. Hij kan 5 tot 6 meter hoog worden en draagt amper doornen. Het matgroene, ruwe blad blijft lang hangen. De vruchten worden groter dan die van onze inheemse meidoorns. Ze hebben een gladde, stevige en glanzende schil waarvan de kleur verandert van groen naar baksteenrood wanneer ze helemaal rijp zijn. De kruising werd ontdekt in het Franse Arboretum de Grignon, vandaar de naam *grignonensis*.

7: *Tilia paucicostata* : Deze Linde uit bergbossen van Centraal- en Noordoost-China is een vrij zeldzame plant in collecties. Wanneer je het blad met zijn dunne nerven in detail bekijkt, begrijp je vanwaar de naam *paucicostata* - wat "weinig nerven" betekent - komt. Maar het blad is eerder klein voor een Linde dus niet onlogisch dat hij ook wat minder nerven heeft. Opvallender dan de nerven is de regelmatige, scherpgetande bladrand.

8: *Quercus phellos* : De Wilgbladige eik lijkt op het eerste zicht helemaal niet op een Eik en dat komt in de eerste plaats door zijn slanke, lancetvormige blad want eikels draagt hij wel. Het is een snelle groeier die makkelijk 20 m hoog kan worden als hij in zijn sas is. Hij werd in het begin van de 18de eeuw ontdekt door natuurkenner en tekenaar Mark Catesby die hem in Engeland introduceerde in 1723. In het zuiden van de VS is het een courante stadsboom.

9: *Juglans regia* (hier een zaailing van de cultivar 'Laciniata'): *Juglans regia* is de Gewone walnoot, een boom die oorspronkelijk uit Eurazië komt. Hij wordt gekweekt voor zijn waardevol hout (erg gewild voor houtbewerking) en voor zijn olierijke "noten". Het hier getoonde exemplaar heeft bladeren die ongewoon zijn voor een Walnoot. Ze zijn diep ingesneden, vandaar de naam 'Laciniata'. Bij deze cultivar zijn er over het algemeen ook iets meer deelblaadjes dan bij de Gewone walnoot. Het sierlijke blad, waar het licht mooi door gefilterd wordt, geeft deze traag groeiende selectie een veel fijnere en lichtere "allure" dan bij een Gewone walnoot.

10: *Zelkova serrata* 'Goblin' : Opvallend aan deze soort uit laaggelegen stroomdalen in Japan, Korea en China is zeker zijn afbladderende grijsbruine schors en brede, waaiervormige kroon. *Zelkova* behoort tot de Olmenfamilie (Ulmaceae) en het hout dat niet rot, is zeer gewild voor scheepsbouw, tempelversieringen en waardevolle meubels. De cultivar 'Goblin' werd, zoals zijn naam al aangeeft, geselecteerd voor zijn compacte dwergvorm die ongebruikelijk is vergeleken met de majestueuze reus die je verwacht als typisch exemplaar van *Zelkova serrata*.